

Младъ юнакъ си конь извожда
Изъ желѣзнитѣ врата,
На печалба си отвожда
На далеко по свѣта.
С' майчина благословия
Тои на конь си възсѣднѣ,
За честита търговия
Той намисли и тръгнѣ.

С' добри радостни надѣжди
Пуща се на дълги пѣтъ,
Безъ да мисли зли прѣмежди
Или ненадѣйна смъртъ.

Като прѣзъ гора минува
Сладки пѣсни пѣе съ гласъ,
Но не много се минува
И настанѣ страшенъ часъ.

Силни вѣтрове духнахъ,
Буря голѣма станѣ,
Гръмъ и молния трѣснахъ
И юнакъ си тамъ паднѣ.

Вижете въ тоя свѣтъ лъжовний,
Какъ се грижимъ за имотъ,
Зарадъ добрини свѣтовни
Не си жалимъ ни животъ,

Губимъ се насамъ нататѣкъ
Ставаме на всичко робъ,
А живота ни е кратѣкъ,
Сѣтнината ни е гробъ.
